7,32. Внас. Р. 1,16,10. दिवारात्रम् М. 5,80. МВн. 3,12540. 16,38. R. 1,58,12. दिवानिशम् М. 7,44. 9,2. N. 13,37. 20,28. Rage. 19,6. श्रदिवा nicht bei Tage Air. Ba. 5,31. Das adv. als subj. an Stelle des nom. sg.: सर्वमस्मै दिवा भवति Райкач. Вв. 5,8,9. 11,1,11. सकृदिवा हैवास्मै भवति Кыль. Up. 3,11,3. त्या। लवा मुद्धतीश्च दिवा रात्रिस्तवैव च МВн. 2,454. ततो नाज्ञायत तदा दिवारात्रं तथा दिश: 3,816. Выйс. Р. 5,22,5.

दिवाकरें (दिवा + 1. कर) m. P.3,2,21. 1) der Tagmacher, die Sonne AK. 1,1,2,29. 3,4,18,107. H. 97. AV.4,10,5. दिवाकरा ऽति खुमेस्तमां- मि विद्यातारीत् 13,2,34. Siv. 5,73. Ané. 1,10. R. 1,24,21. 33,20. 2,30, 4. Suça. 1,176,12. Bharth. 2,87. Kumàras. 1,12. 5,48. Pankat. V,78. Neben निशाकर unter den Söhnen des Garuda MBH. 5,3599. Am Ende eines adj. comp. f. আ Mark. P. 34,18. — 2) Krähe (vgl. दिवादन) Çabdak. im ÇKDa. — 3) eine best. Blume ebend. Calotropis gigantea (s. अर्का) ÇKDa. nach AK. 2, 4, 2, 61. — 4) N. pr. eines Fürsten (दिवाकि Bhác. P.) VP. 463. LIA. I, Anh. XIII. verschiedener Männer (दिवाकर पात पात दिवाकर पात पात दिवाकर पात है। Verz. d. B. H. No. 864. 871. 874. 976. 1027. Verz. d. Oxf. H. 113, a. 124, a. No. 462. Coleba. Misc. Ess. I, 202. II, 63. 132. 430. 433.

द्विकास्त (दि॰ + सुत) 1) m. der Sohn der Sonne, der Planet Saturn Varah. Bru. S. 19, 21. 103, 3. — 2) f. श्रा die Tochter der Sonne, Bein. des Flusses Jamuna Varah. Bru. S. 42, (43), 32.

दिवाकोर्ति (दिवा + कोर्ति) m. 1) ein Kandala AK. 2,10,20. H. 933. an. 4,109. Med. t. 199. M. 5,85. — 2) Barbier AK. 2,10,10. H. 923. H. an. Med. — 3) Eule H. an. — Der Kandala und der Barbier tragen diesen Namen wohl daher, dass sie nur bei Tage sich sehen lassen dürfen; vgl. M. 10,54.55. Die Bed. Eule kann angezweifelt werden.

द्रीवार्के निर्ध (दिवा + की °) 1) adj. was bei Tage herzusagen, auszusprechen ist; n. Bez. bestimmter Recitationen oder Gesänge: दिवाकी-ट्रियमिद्वा कीर्तपत्तः सूर्या उद्योतिन तदा उद्योतिरेषाम् Ait. Ba. 5,31. ॰ पृष्ठः सूर्यस्य Lâṭi. 10,3,15. साम Çaŭru. Ça. 16,14,13. Ind. St. 3,228. तदिवा-कीर्ट्याना व्राव्याप व्याप्यापते Çat. Ba. 4,1,5,15. तस्य देवा दिवाकीर्ट्य-स्तमा उपाचन् Pankan. Ba. 4,6. मका ॰ (पृष्ठ) Çañru. Ça. 11,13,1. 14,4,6. mit einer bei Tage (nach Sonnenuntergang) stattfindenden Recitation w. s. w. versehen: मकः Ait. Ba. 4,18. Schol. zu Kati. Ça. 13,2,20. Pankan. Ba. 23,16. Shapy. Ba. 3,12. Kațu. 30,5. — 2) m. ein Kaṇḍāla (vgl. दिवाकीर्ति): म्रतः व्यापः प्राते प्रमा उत्तर्दिवाकीर्ति): म्रतः व्यापः प्राते प्रमा उत्तर्दिवाकीर्ति (म्रत्यापः) Paa. Gaus. 2,11.

दिवाचर (दिवा + चर्) adj. bei Tage herumwandelnd: भूतानि M. 3, 90. von Thieren Varåu. Bru. S. 83, 24.

दिवाचारिन् (दिवा + चा °) adj. dass.: भूतानि Åçv. Gष्टा. 1, 2.

হিবানে (হ্বি + ম্বনে) 1) adj. bei Tage sich umhertreibend. — 2) m. Krähe Çabdarthakalpataku im ÇKDR.

दिवाँतन und दिवातँन (von दिवा) adj. f. ई diurnus P. 4,3,23. शशिन इव दिवातनस्य लेखा Комаваз. 4,46. पङ्कताना दिवातनीम् । कालिम् Вилт. 5,65.

िदैवातर (wie eben) adj. dass.: नक्तं यः मुद्रर्शतरे। दिवीतरात् हर. 1,

दिवान्ध (दिवा + म्रन्ध) 1) adj. bei Tage blind: दिवान्धा: (braucht nicht als comp. gefasst zu werden) प्राणिन: केचित्रात्रावन्धास्त्रयापरे । केचि-

दिवापुष्ट (दिवा + पुष्ट) m. die Sonne (am Tage in vollem Glanze erscheinend) H. ç. 7.

द्वाप्रद्रीप (दिवा + प्र°)' m. eine Lampe am hellen Tage, bildl. von einem Menschen der verdunkelt dasteht, Haugur.

दिवाभीत (दिवा + भीत) 1) adj. bei Tage furchtsam. — 2) m. a) Eule Trik. 2,5,14. 3,3,159. H. an. 4,109. Med. t. 199. Kumáras. 1,12. — 2) Dieb Trik. 3,3,159. H. an. Med. — 3) jede am Tage sich schliessende Blume (wie क्मूद u. s. w.) Trik. H. an. Med.

दिवाभीति (दिवा + भीति) m. Eule Çabdan. im ÇKDn.

दिवाभूत (दिवा + भूत) adj. hell wie der Tag geworden, — seiend: रात्रि PAT. zu P. 7,4,32 (Uśśval. zu Uṇādis. 4,174). (गिरिः) गुरुानिर्करदेशेषु दिवाभूतो वभूव रू MBH. 14,1757.

दिवामणि (दिवा + मणि) m. das Juwel des Tages, die Sonne ÇABDAR. im ÇKDR.

दिवामध्य (दिवा + म°) n. Mittagszeit H. 139.

द्वामन्य (द्वि + मन्य) adj. f. म्रा sich für den Tag haltend: रात्रि P. 6, 3, 66, Sch.

दिवामैयुनिन् (दिवा + मैयुन) adj. bei Tage den Beischlaf verübend Miak, P. 14,74.

दिवार्क (दिव oder दिवा + मर्क) m. N. pr. eines Fürsten (दिवाकर VP.) Bale. P. 9,12,10.

दिवानमु adj. nur in einem Refrain von Indra (voc.); viell. am Tage (दिवा) herrlich (वसु): द्वां श्रमुख्य शासंतो दिवं यय दिवावसी हुए. 8,34,1. दिवाशय (दिवा + शय) adj. am Tage schlafend Ragu. 19,34. Davon दिवाशयता f. das Schlafen bei Tage Råga-Tag. 5,252.

दिवासंचर (दिवा + सं॰) adj. = दिवाचर VARÂH. BŖH. S. 87, 1.

दिवास्वपन (दिवा - स्वं) n. das Schlafen bei Tage Suça. 1,330,8.

द्वास्वम्न (द्वा + स्वम्न) m. Schlaf bei Tage (der für schädlich gilt und untersagt wird) M. 7,47. MBu. 14,465. Suça. 1,130, c. 255, 12. 316, 3. 330,9.

- 1. दिवास्वाप (दिवा + स्वाप) m. dass.: सर्वर्तुषु दिवास्वापः प्रतिषिद्धा ऽन्यत्र ग्रीष्मात् Suça. 1,330,5.
- 2. ट्विस्त्राप (wie ebeu) 1) adj. am Tage schlafend. 2) f. ह्या ein best. Vogel (व्हरमूला) Ràgan. im ÇKDR.

दिवि m. = निकादिवि der blaue Holzhäher Çabbam. im ÇKDR.

हिवित्तय (हिवि, loc. von 3. हिव्, + तय) adj. im Himmel wohnend: भगवान् Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, b, 13.

दिविर्तित् (दिवि loc. + तित्) adj. am oder im Himmel wohnend: सूर्या मासी विचरत्ता दिवितिता १.४.10,92,12. नम म्रादित्येभ्यम् विश्वेभ्य-म्र देवेभ्यो दिवितिन्नो लोकतिन्नः Kusno. Up. 2,24,14.

दिविगत (दिवि loc. + गत) adj. im Himmel befindlich, seiend: सिक्-ती तत्र रंस्यावा यथा दिविगती तथा Harry. 5150. 3882.

दिविंचर (दिवि loc. + चर्) adj. am Himmel wandelnd: यह AV.19,9,7.